

پزشکیان در پارلمان بخش خصوصی:

چاره‌های جز تغییر سیاست‌ها نیست

همدلی | گروه اقتصاد: اتاق ایران روز گذشته و در سلسله نشست‌های آشنایی با برنامه‌های نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری، میزبان مسعود پزشکیان بود. در این نشست که به میزبانی هیات رئیسه اتاق ایران برگزار شد، نمایندگان بخش خصوصی و تعاون به بیان دغدغه‌ها و مطالبات خود پرداختند و در ادامه، مسعود پزشکیان برنامه‌ها و دیدگاه‌های خود را تشریح کرد. به گزارش همدلی، «صمد حسن‌زاده» رئیس اتاق ایران در ابتدای این نشست با اشاره به مشکلات اقتصادی کشور گفت: به نظر بخش خصوصی، اولین و مهم‌ترین موضوع، لزوم بازگشت اعتماد دولت به جامعه و فعالان اقتصادی است.

صفحه ۳

چرا تندروهای اصولگرا از زوج انتخاباتی ظریف- پزشکیان احساس خطر می‌کنند

سونامی انتخابات در دقیقه ۹۰

یادداشت‌ها	
<p>عدالت جنسیتی و زنان</p> <p>سیده‌خدیجه توفیقیان فعال حقوقی و حوزه زنان</p>	<p>زاویه دید مدعیان پاستور نسبت به رسانه آواز دهل!</p> <p>دکتر امید مافی روزنامه نگار</p>
<p>خوابش روانشناختی انتخابات</p> <p>عبدالحسن حردانی فعال مدنی</p>	<p>شما کاندیدای پوششی، نیابتی و کمکی هستید؟! مسعود نادری</p> <p>فعال فرهنگی</p>
<p>دوگانه ساختار کارگزار و انتخابات آینده</p> <p>علی خرم کارشناس علوم سیاسی</p>	<p>مردم آزاری ساعتی!</p> <p>محمدعلی اخوت حقوقدان</p>

افشاگری روحانی درباره مخالفان برجام:

۳۰۰ میلیارد دلار به کشور ضرر زدید

گروه‌های فشار باز هم در سخنرانی ظریف ایجاد اختلال کردند: این بار در مازندران

هزینه تندروی از جیب مردم ایران تامین می‌شود

افقه: بارانه بیشتر، معادل تورم بالاتر خواهد بود

سراب نشان مردم می‌دهند

یادداشت

خوابش روانشناختی انتخابات

عبدالحسن حردانی _ معمولا انتخابات را از دید علوم سیاسی و احیاناً جامعه‌شناسی مورد مذاقه قرار می‌دهند و به عنوان حق سیاسی تک تک افراد یک جامعه جهت بسترسازی حکومت مردمی و جمهوری می‌دانند که در نهایت به تعیین حق سرنوشت توسط افراد منجر می‌شود. در دین مبین اسلام نیز بر اراده، اختیار و انتخاب انسان‌ها تأکید شده است، لذا یکی از شاهکارهای شاهراه دمکراسی‌اسیون همین کنش جمعی در انتخابات است. اما در این مقال قصد بر این است که عمل انتخاب را با خوابش روانشناختی مورد ملاحظه قرار دهیم و به‌عنوان یک پرسوه و جریان آن را محدود به سن خاصی - مثلاً ۱۸ سالگی - قلمداد نکنیم. انسان از ابتدای دوره کودکی عمل گزینش، اختیار و انتخاب را یاد می‌گیرد و به مرور زمان آن را تمرین می‌کند بطوریکه حق انتخاب و اختیار به یکی از مولفه‌های افزایش عزت نفس انسان تبدیل می‌شود و در شکل گیری بافت شخصیت فرد تأثیر گذار است.

در خانواده‌هایی که آفرانه و به شیوه یادگانی با آنها برخورد می‌شود نه تنها عزت نفس آنها لگدمال می‌شود بلکه پذیرش اختلاف، تفاوت‌های فردی و رای و نظر مخالف حتی در بزرگسالی را بر نمی‌تابد و چنین یکی از مهمترین زمینه‌های شکل گیری گفتمان دیکتاتوری در سطح جامعه و در حوزه سیاست بوجود می‌آید.

برخورد دیکتاتور مآبانه و دستنوری و احیاناً خشونت باعث تحقیر، کمروزی، فقدان عزت نفس و چه بسا به افسردگی و بیماری روانی منجر می‌شود و در نهایت شخصیت تحقیر شده نمی‌تواند در چیدمان جامعه آزاد و دمکرات بعنوان عنصر فعال نقشی کنشگر و مثبتی ایفا نماید. در حالیکه احترام به اراده و انتخاب افراد، و آنها را با انسانهای با ثباتی تبدیل می‌کند و در بزرگسالی این نوع اختیار و انتخاب که اصالتاً روانشناختی و فردی است و ریشه در روح و روان انسان دارد به شکل یک عمل سیاسی جمعی جلوه گر می‌شود و تبلور می‌یابد.

برخلاف موجودات دیگر که به بطور غریزی و از قبل برنامه ریزی شده عمل می‌کنند هر نوع صفت، ویژگی و عمل انسانی به شکل عمیقی از آموزش و شیوه‌های تربیتی در طول سفر زندگی عمر انسان متأثر است که عمدتاً از خانواده شروع می‌شود و در محیط خانواده است که فنداسیون شخصیت طفل برای همیشه شکل می‌گیرد و هر آنچه در بزرگسالی از انسان‌ها بروز می‌کند بی ارتباط به شیوه‌های تربیتی دوران کودکی و نوجوانی نیست. والدین و خانواده‌های مستبد و خودراری یک سیکل و چرخه باطل و معیوبی از استبداد و خودمحور بینی را شکل می‌دهند و این شیوه غلط را برای فرزندان خود به ارث می‌گذارند که می‌توان امتداد این نوع برخورد و شیوه تربیتی را در تبلور نظام سیاسی و اجتماعی به وضوح مشاهده کرد.

با بررسی و مشاهده شیوه تربیتی و آموزشی در خانواده و نظام آموزشی به راحتی می‌توان ماهیت حکمرانی و نظام سیاسی حاکم بر هر جامعه‌ای را مشخص کرد. امکان ندارد که کشوری با نظام سیاسی تعددی و مبتنی بر آرای افراد، رعایت حقوق فردی و اجتماعی و بویژه تمکین در برابر قانون حاکم باشد ولی با کودکان در خانواده و مدرسه آفرانه برخورد می‌شود. اطاعت صرف و بی چون و چرا توسط کودکان و نوجوانان با اختیار و انتخاب و اراده هیچ انسانی سازگار نیست و گسترش چنین عملکردی فرهنگ چاپلوسی، ریاکاری، تحقیر و دوگانگی یا چندگانگی شخصیت را بوجود می‌آورد که چنین وضعیتی از زمینه‌های شکل گیری استبداد و خودکامگی است.

بعنوان پژوهش و بررسی مصداقی جامعه‌های جهانی، با فرمولیزه کردن شیوه‌های تربیتی و آموزشی و به قول منطقیین از طریق برهان لمی می‌توان به وضوح تفاوت بین کشورها از لحاظ نظام‌های حکومتی و سیاسی را دریافت و همچنین عکس این قضیه نیز صادق است یعنی از نتیجه استدلال و تحقیق که همان نظام‌های سیاسی و طبقه بندی‌های اجتماعی است، می‌توان رگه‌های شیوه آموزشی و تربیتی در نهاد خانواده و موسسه‌های آموزشی را تا حد زیادی دریافت کرد.

بنابراین تحزب، انتخاب، شیوه‌های حکمرانی و نظام‌های سیاسی که تظاهر و نمایی اجتماعی و جامعه‌شناختی دارند و در حوزه‌هایی مانند علوم سیاسی قابل بحث، نقد و بررسی هستند عمیقاً ریشه‌های روانشناختی دارند لذا علاوه بر توجه به معلول، پیامد و پدیده‌ها باید به علل پدیده‌ها و لایه‌های زیرین هر نوع کنش و واکنشی توجه کرد.

یادداشت

مردم آزاری ساعتی!

محمدعلی اخوت _ به نقل از ایسنا، معاون توسعه مدیریت و منابع استانداری فارس گفت: ساعات آغاز به کار و خاتمه تمامی دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری (یا بانک‌ها، شهرداری‌ها و سایر نهادهای عمومی) از ۱۵ خردادماه تا ۱۵ شهریور ماه، از ساعت ۶:۰۰ الی ۱۳:۰۰ است.

این تغییر ساعات کاری از شش صبح تا یک بعد از ظهر هم مشکلی شده است میگویند برای صرفه جویی در مصرف برق تابستانی است گیریم که امر درستی باشد امانتی شود یک مشکل را ببینیم بقیه مشکل‌ها را فراموش کنیم پیش از این معقول، از ۱۵ فروردین ماه تا آخر شهریور، ساعت را یک ساعت عقب میکشیدند علت هم استفاده از نور روز بود و البته صرفه جویی در برق که تابستان را در بر می‌گرفت مردم و اداره‌ها هم بر همین منوال برنامه ریزی می‌کردند دولت احمدی‌نژاد کوشش کرد این روال را برهم زند حتا باعث تنش دولت با مجلس هم شد ولی مجلسیان نپذیرفتند. استدلال طرفداران تغییر ندان ساعت، این بود که تغییر وقت نماز را بر هم می‌زند که حرف بی‌ربطی بود چون وقت شرعی نماز در هر جا با وضع حرکت خورشید تعیین می‌شود و متغیر است. دین باوران مسلمان قرن‌هاست بر این موضوع اشراف دارند و ربطی به ساعت که امر اعتباری است ندارند. باری این تصمیم ناپجا گرفتاری‌های زیادی ایجاد کرده است که چند مورد را می‌آورم:

یکی وقت دادگاه‌هاست که از سال پیش با روال سابق تعیین شده است و تا ساعت دو بعد از ظهر هر روز ادامه دارد حالا قضای و کارمند از ساعت شش بامدادمی‌آیند تا هشت می‌نشینند که ساعت دادرسی شروع شود. از آنطرف باید ساعت یک تعطیل کنند، در حالیکه برای این ساعت وقت محاکمه داده اند.

دوم کارمندی که کودکان را باید ساعت ۷ به کودکان بیاورد می‌برند تا سر موقع به محل کار برسند با این تصمیم ناصواب باید ساعت پنج صبح کودک بیچاره را از براه کنند از خواب ناز بپروشان کنند و کودک که کودک را کجا برند و به چه کسی بسپارند؟ مهد کودک‌ها هم بی شک، پول بیشتری می‌خواهند. حالا فرض کنید کارمندی که از کرج برای کار به تهران می‌آید باید چه خاکی برسرش بریزد؟! خب، این مصوبه الان اجرائی شده اما به این امر توجهی ندارند که در ارائه خدمات دولتی از هماره دو دسته از مردم نقش آفرین هستند اول کارمندان که باید سر ساعت شش صبح برغم گرفتاری‌ها، سر خدمت باشند. دوم، رباب رجوع. دسته اول از اطراف و اکناف شهر به هر بدبختی شده برای این که غیبت نخورد، پرونده کارمندیان خراب نشود. هم‌چونند سر ساعت شش سر کار باشند اما معلوم نیست.

دسته دوم همانند کارمندان بیایند اغلب آنها به روال سابق می‌آیند. در نتیجه چون فرصت از هشت تا یک است ترافیک و تنش‌های ناشی از آن باعث میشود مردم ناراضی شوند. دسته اول هم از شش تا هشت صبح بیکار بنشینند. تا در یک زمان کوتاه شده پنج ساعته بیکار مردم برسند می‌بینید یک تصمیم نابخفته در یک امر ساده چطور مردم را سر گردان می‌کند. مردم ایران واقعا نگیب هستند که اعتراض نمی‌کنند. از نظر حقوقی همه آنها که از این تصمیم خسارت دیده‌اند چه کارمند و چه ارباب رجوع می‌توانند خسارت خود را مطالبه کنند. چطور می‌شود چند نفر در اتاق‌های بسته، نشست، مردم را اذیت کنند. اگر این مردم آزاری و نارضای سازی نیست پس چیست؟

حقوقدان

یادداشت

عدالت جنسیتی و زنان

سیده‌خدیجه توفیقیان _ «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ» ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم. شما تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید. اینها ملاک امتیاز نیست، گرمی‌ترین شما نزد خداوند با تقوا ترین شماست. خداوند دانا و آگاه است. سوره حجرات آیه ۱۳.

زنان در طول تاریخ، بنابر مقتضیات فرهنگی، اجتماعی و سیاسی حاکم بر جوامع، همواره سعی داشتند برای رفتار برابر با مردان مبارزه کنند و نقش‌های جنسیتی مردسالارانه را به چالش بکشند. تاریخ زنان پر از پیشگامان مبارزه برای برابری بوده و باوجود فرهنگ مردسالارانه جامعه سنتی، زنان چه در بعد سنتی همگام با خانواده و چه در بعد مدرن همگام با اجتماع نقش آفرینی کرده اند و برای دستیابی به برابری، با گذر از یک مسیر پر فراز و نشیب، تلاش‌های بسیاری کرده اند. متأسفانه نگاه مردسالار و نگرش منفی به توانایی‌ها و مدیریت زنان که نقش اصلی زنان را در رسیدگی به امور خانواده می‌بیند مانع از رشد و توسعه زنان است به همین خاطر سهم زنان ایرانی به ویژه در فعالیت اقتصادی و تصمیم‌گیری سیاسی اندک است و این مسئله همچنان ادامه دارد!

مدود زمانی به‌خاطر انحصار در برخی مشاغل هستند که آنها هم به خوبی نتوانستند از جایگاه واقعی زنان دفاع کنند و این مهم را به منصف ظهور برسانند. اگر هم زنان در برخی فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی پیشرفتی داشته‌اند به واسطه لیاقت و شایستگی شان بوده که خود به اثبات رساندند. این در حالی است که اصل بیست و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران با مراحت وظایف دولت در خصوص تضمین حقوق زنان در تمام جهات را بیان می‌کند.

توجه به حقوق زنان در این اصل ستودنی است، ولی قانونگذار ما تا چه حد تلاش کرده است بر اساس این اصل حقوق زنان را منظور که شایسته است، در نظر بگیرد؟ با نگاهی به تاریخ کشورمان می‌بینیم که زنان ایرانی از قرن‌ها قبل از میلاد و زودتر از ممالکی که ادعای توسعه در حوزه زنان دارند نه تنها در جایگاه پادشاهی بلکه در صدرات دیگر نیز به عنوان بارزوان قوی و تأثیر گذار در حکومت‌های مختلف ظهور کرده و در پیشرفت و توسعه آن ملت‌ها کمک شایانی می‌کردند و به درستی که زنان ایرانی به واسطه دانایی، پاکي و تدبیر در همه امور زبانه‌زنی ملل بوده و هستند. از زمان اعلام شش کاندیدای تأیید شده شورای نگهبان، به عنوان یک کنشگر سیاسی و فعال حوزه زنان، اخبار و برنامه‌های کاندیدانها را تا جایی که وقت اجازه می‌داد دنبال کردم، دو مناظره اول را که دیدم، متأسفانه کاندیدانها هیچ برنامه‌ای در بخش اقتصادی مربوط به حوزه زنان نداشتند. این برای زنان مهم است که بدانند شخصی که بناسد در عالی‌ترین مقام رسمی کشور قرار بگیرد چه برنامه‌ها و استراتژی‌های در خور توجهی برای زنان دارد؟ آیا نامزدهای محترم در خصوص سهم زنان در بازار کار، نابرابری در نظام پرداخت دستمزد و به ویژه در بخش خصوصی، نبود امنیت شغلی، شفاف در آمدی موجود، بسین زن و مرد در بازار کار که یکی از مهمترین تبعیضهایی است که در سال‌های اخیر همراه با افزایش مشارکت زنان در بازار کار بوده است مطالعه و شناختی دارند؟ حداقل مشاورین محترم به این مهم توجه می‌کنند.

تقاضای من به عنوان یک کنشگر حوزه زنان این است که کاندیدای محترم به صورت روشن بیان کنند چه برنامه‌ها و استراتژی‌های در این حوزه دارند؟ چرا زنان در نقش‌های خاصی نگه داشته می‌شوند و فرصت‌های مشابه مردان در اختیارشان قرار نمی‌گیرد؟ چرا مطالبات زنان را فقط در حوزه ی حجاب و گشت ارشد می‌دانید؟

ادامه در صفحه ۵

یادداشت

شما کاندیدای پوششی، نیابتی و کمکی هستید؟!

مسعود نادری _ چهارتن از شش تن نامزد ریاست جمهوری یعنی آقایان محمد باقر قالیباف، سعید جلیلی، امیر حسین قاضی زاده هاشمی و علی رضا زاکانی در جلسه اصول گرایسی بوده و در مناظرات و تبلیغات ریاست جمهوری و مخصوصاً در حمله به دکتر مسعود پزشکیان و جبهه اصلاحات، شبیه هم بوده و به نوعی هم پوشانی دارند. شباهت خطوط اصلی آرا آنان تا آنجایی است که خیلی فرقی نمی‌کند کدام یک رئیس جمهور شوند! با ریاست جمهوری کرده‌است؟ یا توجه به آرا می‌شود تا رقابتی نا عادلانه میان مطبوعه‌های خصوصی که با هزار و یک مصیبت و چالش در دیدرس قرار می‌گیرند و جراید خصوصی آرام گرفته در میان پر قو شکل بگیرد.

اساساً رکن چهارم دموکراسی تا چه اندازه برای مردانی که پشت دیوار پاستور از اعتلای فرهنگ سخن می‌گویند، اهمیت دارد؟ آیا با قطع بودجه مایمفت ارگان مطبوعاتی فلان دستگاه دولتی و نیمه دولتی توان پیکار در شرایط برابر وجود خواهد داشت و نورچشمی‌ها مجاللی برای تست‌سخری و پتیرین‌ها پیدا خواهند کرد؟ اینکه مقوله روزنامه، کتاب و دیگر کالاهایی از این دست با فترت و عسرت مواجه شده، در میان بحث‌های روتین و کلیشه‌ای گم شده و آواز دهل شنیدن از دور خوش است، اتفاق نامبارکی است که بی‌لاف و گراف دورنمای رسانه و فرهنگ در این کهن دیار را در هاله‌ای از فراموشی و خاموشی قرار خواهد داد.

بی تعارف رسانه‌های مکتوب و خبرگزاری‌های مستقل در راه تحقق اهداف خویش با مصایب بسیاری دست و پنجه نرم کرده و در جدالی نابرابر با دولتی‌ها شیب را، روز را هنوز را دوره می‌کنند. در چنین عرصاتی شایسته است که نامزدهای ریاست جمهوری شفاف تر و مبسوط تر به این سوال پاسخ دهند که اندیشه و عقیده دولت پیشنهادی شان در خصوص دستگاه‌های موازی فرهنگی، رسانه‌های غریبه یا التفتات دولت و افق‌های پیش روی آن‌ها چه خواهد بود. این توقع زیادی نیست!

روزنامه نگار

یادداشت

زاویه دید مدعیان پاستور نسبت به رسانه آواز دهل!

دکتر امید مافی - در گرم‌گرم مناظره‌های تلویزیونی مدعیان راهیابی به پاستور، انتظار داشتیم در هنگامه ارائه بسته‌های فرهنگی بیش و پیش نقش روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها از نقشی هر شش نفر تبیین می‌شد. توقع داشتیم رک و پوست کنده توضیح دهند که چگونه در روز روشن بودجه‌های فرهنگی با دست و دلبازی عجیب و حیرت آور به حساب رسانه‌های دولتی و نیمه دولتی و ارباب می‌شود تا رقابتی نا عادلانه میان مطبوعه‌های خصوصی که با هزار و یک مصیبت و چالش در دیدرس قرار می‌گیرند و جراید خصوصی آرام گرفته در میان پر قو شکل بگیرد.

اساساً رکن چهارم دموکراسی تا چه اندازه برای مردانی که پشت دیوار پاستور از اعتلای فرهنگ سخن می‌گویند، اهمیت دارد؟ آیا با قطع بودجه مایمفت ارگان مطبوعاتی فلان دستگاه دولتی و نیمه دولتی توان پیکار در شرایط برابر وجود خواهد داشت و نورچشمی‌ها مجاللی برای تست‌سخری و پتیرین‌ها پیدا خواهند کرد؟ اینکه مقوله روزنامه، کتاب و دیگر کالاهایی از این دست با فترت و عسرت مواجه شده، در میان بحث‌های روتین و کلیشه‌ای گم شده و آواز دهل شنیدن از دور خوش است، اتفاق نامبارکی است که بی‌لاف و گراف دورنمای رسانه و فرهنگ در این کهن دیار را در هاله‌ای از فراموشی و خاموشی قرار خواهد داد.

بی تعارف رسانه‌های مکتوب و خبرگزاری‌های مستقل در راه تحقق اهداف خویش با مصایب بسیاری دست و پنجه نرم کرده و در جدالی نابرابر با دولتی‌ها شیب را، روز را هنوز را دوره می‌کنند. در چنین عرصاتی شایسته است که نامزدهای ریاست جمهوری شفاف تر و مبسوط تر به این سوال پاسخ دهند که اندیشه و عقیده دولت پیشنهادی شان در خصوص دستگاه‌های موازی فرهنگی، رسانه‌های غریبه یا التفتات دولت و افق‌های پیش روی آن‌ها چه خواهد بود. این توقع زیادی نیست!

روزنامه نگار